

A. Bican
Ercilasun

Paki Küçüker

Ahmet Bican Ercilasun

Paki Küçüker, Türkoloji'nin gülen, güldüren yüzlerinden biri idi. Vefat haberini Özbekistan'da iken aldık ve çok üzüldük.

Paki, Elazığ, Van ve Sakarya üniversitelerinde görev yaptı. Bu, Türkiye demektir. O, Türkiye'nin, Türklüğün ve Türk Dünyası'nın sevdalısıydı. Birçok Türkolog gibi mesleğine âşıktı.

Harput, Türk şiir ve musikisinde ayrı bir yere sahiptir. Fikret Memişoğlu'nun, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'nun ve Kabaklı ailesinin yetiştiği muhit. **Harput'tan Urfa'ya, oradan Kerkük'e uzanan bir musiki hattı vardır.** Paki, musikişinas değildi ama Harput türkülerini bir profesyonel kadar iyi okurdu. Hatta onlardan da iyi okurdu çünkü bir Türkolog birikimiyle türkülerin havasını vermeyi bilirdi.

Kara erik çağala / Ye ki yaran sağala diye başlayan türküyü ona kaç kez okuttum, hatırlamıyorum. Elazığ'ın daha nice yakası açılmadık türkülerini, gerekli havayı vererek okurdu. Onunla yolculuk yapmak ne kadar güzeldi! Bir keresinde Ankara - Sakarya arasında giderken Elazığ türküleriyle kendimizden geçmiştik.

Yazık ki artık onun o güzel sesi de kahkahaları da yok. Genç sayılacak şu yaşında nereye gittin Paki? Gittiğin yer de mutlaka şenlikli olacaktır. Tanrı, sevdiği kullarına mutlu bir öte dünya vadetmiyor mu? Elbette Paki de iyiliklerinin karşılığını görecektir.

İyilikler deyince Türkoloji'nin bir başka gülen yüzü aklıma geldi: Tuncer Gülensoy. Paki Küçüker'in hocasıydı ve Paki olmasaydı o güzel eser, **Eski Türk-Moğol Kişi adları Sözlüğü** ortaya çıkmazdı. Gülensoy, yıllarca çalışarak Türk ve Moğol kişi adlarını kaynaklardan derleyip fişlemiş. Koca bir kutu fiş. Ah Paki, nasıl bu fiş kutusunu (yoksa kutuları mıydı?) sırtlayıp da götürmüştün. Sonra onları sınıflandırıp bilgisayara geçirerek bize bu güzel eseri armağan ettin.

Bir eser daha var fakat onda Paki Küçüker'in adı yok: Ebülfez Elçibey'in Bütöv Azerbaycan Yolunda adlı eseri. Bu kez de kutuda Elçibey'in Keleki'de iken yazdığı birçok makale var. Bunları sıralayıp yayımlanabilir duruma getiren de Paki. Üstelik Van'daki dost toplantılarında keseyi açıp herkesten yayın masraflarını toplayan da o. Vanlı ülküdaşların tanıklığı böyle. Bir zamanların dostlukları, ülküdaşlıkları böyleydi. Dostunuza güvenirdiniz ve ne için olduğunu sormadan bütçeye gerekli katkıyı yapardınız.

Paki, Van'dan Nahçıvan'a yol bağlamıştı. Tuncer Gülensoy, Nahçıvanlı Türkolog Ebülfez Amanoğlu ile birlikte Nahçıvan'dan ağız derlemeleri yapmıştı. O derlemeler Nahçıvan Ağızı adıyla Türk Dil Kurumu tarafından yayımlandı.

Son yıllarda, Eski Oğuz Türkçesi ile Osmanlı dönemine ait tıp metinleri ve bu metinlerdeki bitki adları üzerinde çalışıyordu. Bu konuda birçok yayını var. **Bütün bu yayınlara bakınca Türklerde bilim dilinin nasıl gelişmiş olduğunu da görebiliyorduk.** Tabii o dönemler mikrobun keşfinden önceki tıbbı ait dönemlerdi. Birçok hastalığın tedavisinin otlarla yapıldığı dönem. O sebeple eski tıp metinlerinde pek çok bitki adı geçer. Eski Türkçede "doktor" için **otaçı** sözünün kullanılması da bundan dolayıdır, yani otaçı, bildiğimiz ot sözünden gelir.

Sözünü sakınmayan, filan ne der diye düşünmeyen, dik duruşlu bir milliyetçi idi.

Bölücülerin ağzının payını, şaşırtıcı şekilde vermesini bilirdi. Adam gibi adamdı.

Döneme ait elinde bulunan birkaç yazmadan bana heyecanla bahsederdi. Hepsini incelemeye zamanı yetmedi. Bilge Kağan diyor ki **Öd Tengri yaşar, kişi oğlu kop ölgeli törümüş** (Zamanı Tanrı yaşar - ebedî olan Tanrı'dır-, insanoğlu hep ölmek için yaratılmış). Ölmek aslında yükselmek demek, Paki'nin ruhu da aydınlık göğe yükselmiş olmalı. Tanrı'nın rahmeti üzerine olsun.